

Pásztor István üzenete - III. Országos Küldöttgyűlés

2015. 2. 3.

Tisztelt Közgyűlés!

Amikor Toró T. Tibor felkért arra, hogy osszam meg Veletek, Önökkel a gondolataimat, amikor ezt a megtisztelő, ám rendkívül nehéz és bonyolult feladatot szabta rám, azonnal és örömmel vállaltam, de nem azért, mert a kihívások nagy kedvelője volnék, bár megtalálnak, de hát ezt mindannyian tudjátok, tudják, a politizálás velejárója, hogy megtalálnak bennünket a kihívások. És nem is azért vállaltam, mert amikor az embert felkérlik, hogy beszéljen arról, vagy akadályoztatás esetén írásban foglalja össze azt, amit fontosnak tart egy esemény kapcsán, akkor könnyelműen igent mondunk – ez is igaz, ezzel is találkoztok, találkoznak nap mint nap, amíg nem ülünk az üres papír előtt, ami épkézláb gondolatainkra vár, úgy érezzük, ezer és ezer gondolat kavargó bennünk, amit mindenképpen el akarunk mondani, meg akarunk osztani, amiről úgy érezzük, mérvadó, segítő, jobbító. Amikor aztán a papírra meredünk, rájövünk, hogy elhamarkodottan vállaltuk a feladatot, könnyelműen mondtunk igent a felkérésre.

Mindezt tudom már, nem vagyok kezdő, mégis örömmel vállaltam a felkérést, mert úgy érzem, van mondanivalóm, amit szeretnék megosztani Veletek, Önökkel. Ez a mondanivaló pedig a tapasztalatomra alapul, arra a tapasztalatra, amit magyarként, politikusként, kisebbségben létező magyar párt elnökeként szereztem az elmúlt években, évtizedekben. Nem tudom, mindez segít-e majd Benneteket, segíti-e Önöket abban, hogy a közgyűlési feladatot jól teljesítsétek, azt legjobban Ti tudjátok, Önök érzik. Azonban biztos vagyok abban, hogy a nemzeti összetartozást segíteni mindannyiunk kötelessége, függetlenül attól, miképpen látjuk a határon túli magyar közösségek megmaradásának, önazonosságának megőrzésének és szülőföldön való érvényesülésének irányát, lehetőségeit.

Az én tapasztalatom szerint a határon túl élő magyar közösségek jövője abban az erőben van, ami általános emberi, azonban a kisebbségben élőknek, a nyelvi, kulturális, vallási, politikai más milyenséghez tartozónak sokszorosan kell képviselnie: általános emberi tulajdonság és eszmény a boldogulni vágyás, és sokszorosan meg kell érte küzdenie annak, akit a történelem olyan helyzetbe sodort, hogy kisebbségben él. Akkor is kisebbségben, ha bizonyos területeken számbeli többségben. Mert soha, senki egyetlen pillanatra sem feledkezhet meg azokról, akik nem a tömb részeként élnek, akik nem erdélyiek, hogy Nálátok, Önöknél maradjanak, még csak nem is partiumiak, hanem bánágiak, vagy hogy átlépjek a vajdasági világba: a bácskai tömbben élő magyaroknak kötelességük és feladatuk, hogy felelősséget érezzenek a bánágiak és szerémségiek iránt. A VMSZ-nek, mint az egyetlen meghatározó vajdasági magyar pártnak, és nekem mint elnöknek, az a tapasztalatom, hogy a magyarság szülőföldön való megmaradásának és boldogulásának, önazonosságának megőrzésének célját úgy és akkor tudjuk megvalósítani, ha megértjük azt, hogy sikereink és kudaraink nem egymástól függetlenek, hanem egymást kioltók vagy építők, ha megértjük azt, hogy a határon túli magyar közösségek és politikájuk akkor erős, ha Magyarország erős, ugyanakkor nyitott, érzékeny és előrelátó. Ha a támogatást és segítséget, érzékenységet és nyitottságot, ugyanakkor az erőteljes érdekképviselést várjuk el az Anyaországtól, akkor a magunk számára sem fogalmazhatunk meg más mércét.

Tisztelt Közgyűlés!

A magyar nemzethez való tartozásunk kifejeződése, szimbolikája, valóság tartalma az elmúlt években gyökeresen megváltozott. Magyarország szakított azzal a politikával, ami nem ismeri föl a határon túli magyar közösségeket, nem partnerként tekint rájuk. Úgy vélem, mindannyiunknak arra kell törekednünk, hogy ebben a folyamatban méltó és kiegyensúlyozott, a nyitottságon, párbeszéd készségeen alapuló politikát folytassunk. Mert csakis így, egymást erősítve, egymásért szurkolva, a nehézségekkel önerőből is megbirkózva, a többségi nemzetekkel az európai jövőért együttműködve juthatunk előre.

Tisztelt Közgyűlés!

Nem hiszek abban, hogy az európaiság önmagát éltető fogalma elegendő volna a valós tartalomhoz, és abban sem hiszek, hogy az időszerű politikai viszonyrendszerek látni és értelmezni tudják azokat a megoldásokat, amelyek már a múlt részeként, a fejlődés egy lezárt szakaszát jelentik. Abban hiszek, hogy a szülőföldön való megmaradásunkért a nemzettársainkkal, a választóinkkal kell párbeszédben lennünk, és azt, amit programként megfogalmaztunk, a többségi nemzet asztalára letéve, eredményként megvalósítanunk.

Ehhez a munkához kívánok a Közgyűlésnek erőt, kitartást, konstruktív belső párbeszédet és sikeres elnökválasztást, az új elnöknek pedig ahhoz kívánok erőt és egészséget, hogy az általa megfogalmazott és a Közgyűlés által támogatott programot meg tudja valósítani.

Pásztor István
a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke